

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl samosoudcem Mgr. Zdeňkem Pořízkem v hlavním líčení konaném dne 20.9.2012

t a k t o :

Obžalovaný

J■■■■ M■■■,

nar. ■■■■■ v ■■■■■, dělník, trvale bytem ■■■■■ ■■■■■

se podle § 226 písm. c) tr. řádu **zprošťuje obžaloby** pro skutek, že :

dne 28.3.2012 v době od 17.45 do 17.50 hod. v prodejně TESCO - pobočka Veselí nad Lužnicí, ul. Budějovická 650, společně s dosud neustanoveným spolupachatelem vzali z regálu celkem 401 ks Kinder vajíček, společně je naložili do nákupního vozíku, poté nejprve J■■■■ M■■■ prošel bez vozíku kolem pokladen a následně druhý, dosud neustanovený spolupachatel, opustil i s vozíkem naplněným Kinder vajíčky prodejnu Tesco ve Veselí nad Lužnicí, kde na parkovišti vajíčka naložili do osobního automobilu tov. zn. Škoda Octavia, RZ■■■■■■■■■■, kterým na místo přijel třetí dosud neustanovený pachatel, a odjeli, čímž poškozenému TESCO Stores ČR, a.s., IČ 45308314, způsobil škodu v celkové výši 5.173 Kč,

v němž byl podanou obžalobou spatřován přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný.

O d ů v o d n ě n í

Obžalovanému bylo kladeno za vinu spáchání skutku popsaného ve výrokové části tohoto rozsudku, který byl podanou obžalobou kvalifikován jako přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku.

Hlavní líčení bylo podle § 202 odst. 2 tr. řádu provedeno v nepřítomnosti obžalovaného, který k hlavnímu líčení byl řádně a včas předvolán, požádal o jeho odročení, nicméně k výzvě soudu řádně nedoložil existenci důvodu, pro který o odročení žádal. Výpověď obžalovaného z přípravného řízení proto byla přečtena podle § 207 odst. 2 tr. řádu.

Na základě důkazů provedených v hlavním líčení soud dospěl k závěru, že se projednávaný skutek stal. Tato skutečnost jednoznačně vyplývá z výpovědi pracovnice OD Tesco ve Veselí nad Lužnicí, I. B. Vypověděla, že předmětného dne byla vyrozuměna svým kolegou, že jej jeho známý L. H. upozornil na odcizení většího množství Kinder vajíček. Svědek měl vidět osoby, které odvážely od prodejny plný nákupní košík tohoto zboží. Bylo jí sděleno, jakým vozidlem pachatelé odjeli i registrační značka vozidla, proto hned volala policii. Následnou inventurou bylo zjištěno, že bylo odcizeno celkem 401 ks Kinder vajíček. Svědkyně sice uvedla, že si již nevzpomíná, jaká byla cena 1 ks zboží v době odcizení, nicméně z obsahu spisu vyplývá, že to byla částka 12,90 Kč, celkem tedy byla způsobena škoda ve výši 5.173 Kč (5.172,90 Kč).

Výše zmíněný svědek L. H. uvedl, že stál v inkriminovanou dobu na parkovišti u sídliště, které se nachází naproti obchodnímu domu. Viděl muže, který měl plný košík Kinder vajíček, s tímto košíkem přejížděl přes silnici na parkoviště, kde se mezi parkujícími vozidly schoval, aby nebyl vidět. Za ním utíkal ještě druhý člověk, který se stále ohlížel a přiběhl k muži s vozíkem. Za chvíli k oběma přijela světle modrá Octavia s pražskou SPZ, kterou si zapamatoval. Poté muži přeložili zboží do kufru vozidla a během chvíle odjeli. Věk zmiňovaných osob odhadl na 30 let, jejich popis však nedokáže poskytnout.

Podle registrační značky vozidla, v němž pachatelé odjeli, bylo zjištěno, že se skutečně jednalo o vozidlo Škoda Octavia s RZ. Toto si dne 12.1.2012 na dobu jednoho roku vypůjčil obžalovaný J. M.

Obžalovaný vypověděl, že o předmětné události nic neví. Výše označené vozidlo si sice vypůjčil, spolu s ním jej však užívají i další lidé, jejichž jména uvádět nechce. Má za to, že předmětného dne v kritickou dobu ve Veselí nad Lužnicí vůbec nebyl, a protože od předmětného dne uplynula delší doba, není schopen říci, kde se tehdy nacházel.

Při výslechu v přípravném řízení byly obžalovanému předloženy i fotografie z kamerového záznamu pořízeného v době krádeže v obchodním domě. Obžalovaný k tomu uvedl, že osobu, která mu na tomto záznamu byla ukázána, nepoznává, v žádném případě se nejedná o něho nebo o jinou osobu, kterou by znal.

Na zmiňovaných 8 fotografiích z kamerového záznamu je viditelná osoba, o níž lze po srovnání s fotografiemi obžalovaného z policejních evidencí konstatovat, že se obžalovanému v obličeji podobá. Tato osoba se pohybuje u regálu se zbožím, jež bylo odcizeno. Nicméně na další fotografii v trestním spise, která je přílohou e-mailové korespondence mezi pracovníky obchodních domů Tesco, je zachycena jiná osoba, která vstupem do prodejny odváží odcizené zboží mimo prodejnu. Jde přitom o stejnou osobu, která již den předtím byla při nakládání stejného druhu zboží pozorována ostrahou OD Tesco ve Kdyni.

Součástí listinného materiálu jsou i rozhodnutí a úřední záznamy sepsané policejními orgány na různých místech České republiky (Rychnov nad Kněžnou, Pardubice a Strakonice),

kteře prošetřovaly obdobnou trestnou činnost. Této se dle obsahu uvedených rozhodnutí a úředních záznamů měly dopustit osoby, jež se na místo trestné činnosti dopravily ve vozidle, které měl vypůjčené rovněž obžalovaný. I při těchto šetřeních obžalovaný uváděl, že na místech trestné činnosti nebyl, že vozidlo, které měl tehdy zapůjčené, spolu s ním užívaly i jiné osoby, které nechce uvádět, a že na případných kamerových záznamech, které mu byly předkládány, sebe jako podezřelou osobu nepoznává.

Soud se tedy zabýval otázkou, zda výše uvedené důkazy, které nasvědčují vině obžalovaného, jsou takové povahy, aby umožnily nezpochybnitelný závěr o jeho vině. Soud dospěl k závěru, že tomu tak není. Za jednoznačně prokázané lze považovat toliko to, že na místě trestné činnosti se nacházelo vozidlo, které měl obžalovaný vypůjčené a že tímto vozidlem bylo odvezeno odcizené zboží. Dle názoru soudu však nelze dovozovat závěr, že obžalovaný byl jedním z pachatelů, pouze na základě vizuální podobnosti obžalovaného s jedním z předpokládaných pachatelů trestné činnosti. Jinými slovy, k závěru o vině obžalovaného chybí přesvědčivější důkaz o jeho přítomnosti na místě trestné činnosti, kterým by mohla být například policejní kontrola obžalovaného provedená v kritickou dobu ve Veselí nad Lužnicí nebo daktyloskopické či jiné stopy z místa spáchání trestného činu. Skutečnost, že obžalovaný byl v minulosti policejními orgány prošetřován pro obdobným způsobem spáchanou trestnou činnost, pro závěr o jeho vině nepostačuje, zvláště za situace, kdy je patrné, že předchozí věci byly policejními orgány odloženy.

Ze všech výše uvedených důvodů tedy soud dospěl k závěru, že se sice projednávaný skutek stal a má všechny znaky žalovaného trestného činu, nicméně nebylo prokázáno, že by se tohoto skutku dopustil obžalovaný. Tento byl proto obžaloby zproštěn podle § 226 písm. c) tr. řádu.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku lze **do osmi dnů** od doručení jeho opisu podat odvolání ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Táboře.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obviněného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se jej výslovně vzdal.

V Táboře dne 20.9.2012

Mgr. Zdeněk Pořízek, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení :
Pavla Fišerová